ते बध्यमानाः समरे संशप्तकगणाः प्रभो। प्रभग्नाः समरे भीता दिशो दश महाबलाः।
शक्रस्यातिथितां गत्वा विशोका ह्यभवंस्तदा। पार्थश्च पुरुषव्याघ्र शरैः सन्नतपर्व्वभिः। २०६५
जघान धार्त्तराष्ट्रस्य चतुर्व्विधबलां चमूं।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि संकुलयुद्धे षष्टितमोऽध्यायः॥ ६०॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच॥ निवृत्ते भीमसेने च पाण्डवे च युधिष्ठिरे। बध्यमाने बले चापि मामके पाण्डुसृञ्जयैः।
द्रवमाणे बलौघे च निरानन्दे मुहुर्मुहुः। किमकुर्व्वन्त कुरवस्तन्ममाचक्ष्व सञ्जय।
॥ सञ्जय उवाच॥ दृष्ट्वा भीमं महाबाहुं सूतपुत्रः प्रतापवान्। क्रोधरक्तेक्षणो राजन् भीमसेनमुपाद्रवत्।
तावकन्तु बलं दृष्ट्वा भीमसेनात् पराङ्मुखं। यत्नेन महता राजन् पर्य्यवस्थापयद्बली। २०७०
व्यवस्थाप्य महाबाहुस्तव पुत्रस्य वाहिनीं। प्रत्युद्ययौ तदा कर्णः पाण्डवान् युद्धदुर्म्मदान्।
प्रत्युद्ययुस्तु राधेयं पाण्डवानां महारथाः। धुन्वानाः कार्म्मुकाण्याजौ विक्षिपन्तश्च सायकान्।
भीमसेनः शिनेर्नप्ता शिखण्डी जनमेजयः। धृष्टद्युम्नश्च बलवान् सर्व्वे चापि प्रभद्रकाः।
जिघांसन्तो नरव्याघ्राः समन्तात्तव वाहिनीं। अभ्यद्रवन्त संक्रुद्धाः समरे जितकाशिनः।
तथैव तावका राजन् पाण्डवानामनीकिनीं। अभ्यद्रवन्त त्वरिता जिघांसन्तो महारथाः। २०७५
रथनागाश्वकलिलं पत्तिध्वजसमाकुलं। बभूव पुरुषव्याघ्र सैन्यमद्भुतदर्शनं।
शिखण्डी च ययौ कर्णं धृष्टद्युम्नः सुतं तव। दुःशासनं महाराज महत्या सेनया वृतं।
नकुलो वृषसेनन्तु चित्रसेनं युधिष्ठिरः। उलूकं समरे राजन् सहदेवः समभ्ययात्।
सात्यकिः शकुनिञ्चापि द्रौपदेयाश्च कौरवान्। अर्ज्जुनश्च रणे यत्तो द्रोणपुत्रो महारथः।
युधामन्युं महेष्वासं गौतमोऽभ्यपतद्रणे। कृतवर्म्मा च बलवानुत्तमौजसमाद्रवत्। २०८०
भीमसेनः कुरून् सर्व्वान् पुत्रांश्च तव मारिष। सहानीकान्महाबाहुरेक एव न्यवारयत्।
शिखण्डी तु ततः कर्णं विचरन्तमभीतवत। भीष्महन्ता महाराज वारयामास पत्रिभिः।
प्रतिरुद्धस्ततः कर्णो रोषात् प्रस्फुरिताधरः। शिखण्डिनं त्रिभिर्व्वाणैर्भ्रुवोर्म्मध्येऽभ्यताडयत्।
धारयंस्तु स तान् बाणान् शिखण्डी बहुशोभत। राजतः पर्व्वतो यद्वत्त्रिभिः शृङ्गैरिवोत्थितैः।
सोऽतिविद्धो महेष्वासः सूतपुत्रेण संयुगे। कर्णं विव्याध समरे नवत्या निशितैः शरैः। २०८५
तस्य कर्णो हयान् हत्वा सारथिञ्च त्रिभिः शरैः। उन्ममाथ ध्वजञ्चास्य क्षुरप्रेण महारथः।
हताश्वात्तु ततो यानादवप्लुत्य महारथः। शक्तिञ्चिक्षेप कर्णाय संक्रुद्धः शत्रुतापनः।
तां छित्वा समरे कर्णस्त्रिभिर्भारत सायकैः। शिखण्डिनमथाविध्यन्नवभिर्निशितैः शरैः।
कर्णचापच्युतान् बाणान् वर्ज्जयंस्तु नरोत्तम। अपयातस्ततस्तूर्णं शिखण्डी भृशविह्वलः।
ततः कर्णो महाराज पाण्डुसैन्यान्यपातयत्। तूलराशिं समासाद्य यथा वायुर्म्महाबलः। २०९०
धृष्टद्युम्नो महाराज तव पुत्रेण पीडितः। दुःशासनं त्रिभिर्व्वाणैः प्रत्यविध्यत् स्तनान्तरे।
तस्य दुःशासनो बाहुं सव्यं विव्याध मारिष। स तेन रुक्मपुङ्खेन भल्लेनानतपर्व्वणा।